C/2026/3570

6.7.2026

OLAF-OVERVÅGNINGSUDVALGETS AKTIVITETSRAPPORT — 2025

(C/2026/3570)

Udvalgets medlemmer

Marita SALGRĀVE
Formand for Overvågningsudvalget (siden 17. oktober 2025)
Udvalgsmedlem siden 23. september 2022

Senior Manager, INTOSAI IDI, professionelle og relevante overordnede revisionsinstitutioner
Tidligere rådsmedlem og direktør for revision, den øverste nationale revisionsinstans i Letland

Dušan STERLE
Udvalgsmedlem siden 28. marts 2022

Ministerråd ved Republikken Sloveniens faste repræsentation ved Den Europæiske Union, Republikken Sloveniens udenrigs- og europaministerium
Tidligere direktør for Republikken Sloveniens kontor for budgetkontrol

Angelo Maria QUAGLINI
Udvalgsmedlem siden 23. september 2022

Dommer ved den italienske revisionsret

Maria STYLIANIDI
Udvalgsmedlem siden 6. maj 2025

Advokat og adjunkt ved Frederick University i Cypern

Andrei-Atila-Luca CHENDI
Udvalgsmedlem siden 1. oktober 2025

Tidligere direktør for kontroldirektoratet (afdelingen for bekæmpelse af svig) i Rumænien

Teresa ANJINHO
Udvalgsmedlem fra 23. september 2022 til 7. februar 2025

Den Europæiske Ombudsmand, Strasbourg, Frankrig

Forord

I 2025 fortsatte Overvågningsudvalget for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) sit arbejde i overensstemmelse med de prioriteter, der er fastlagt i OLAF-forordningen (forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013) og sin etablerede praksis. Derudover tog udvalgets aktiviteter, navnlig i årets anden halvdel, også udgangspunkt i Europa-Kommissionens hvidbog om revision af strukturen til bekæmpelse af svig, som gav anledning til en bredere refleksion med hensyn til fremtiden for EU's struktur til bekæmpelse af svig.

Som en af aktørerne inden for denne struktur fulgte udvalget aktivt denne igangværende drøftelse og bidrog til den. Udvalget anser dette initiativ for særlig vigtigt, da svig og korruption undergraver offentlighedens tillid, fordrejer den loyale konkurrence og svækker EU's finansielle grundlag. En skærpelse af den retlige ramme og en modernisering af den måde, hvorpå systemet til bekæmpelse af svig fungerer, vil sætte EU i stand til at foregribe stadig mere avancerede risici for svig og samtidig yderligere understøtte virkningen af OLAF's arbejde og Overvågningsudvalgets rolle.

— Et af udvalgets væsentligste bidrag til revisionen af EU's struktur til bekæmpelse af svig og et centralt fokusområde i dets arbejde i 2025 var en omfattende og uafhængig vurdering af anvendelsen og indvirkningen af OLAF-forordningen. Udvalgets udtalelse om dette spørgsmål er – ligesom dets øvrige arbejde – solidt forankret i dokumentation. Ved at gennemgå OLAF's sagsmapper og undersøgelsespraksis forsøgte udvalget at forstå, hvordan systemet fungerede i praksis. Når der opstod systemiske udfordringer, fokuserede udvalget ikke udelukkende på enkeltsager for at identificere de underliggende årsager. Denne tilgang sikrer, at udvalgets henstillinger tager fat på de underliggende årsager og giver meningsfuld vejledning til styrkelse af EU's ramme for bekæmpelse af svig.

— Udvalget fremsatte forslag til forbedringer af den retlige ramme og den operationelle praksis ud fra tre nøgleperspektiver: i) rammerne for OLAF's undersøgelser, herunder dets mandat og uafhængighed, ii) gennemførelsen af undersøgelser, herunder deres varighed, processuelle garantier og samarbejdet med andre aktører inden for strukturen til bekæmpelse af svig, og iii) effektiviteten af og merværdien ved OLAF's henstillinger.

— I 2025 fokuserede udvalget også på et andet kritisk aspekt af samarbejdsrammen: OLAF's pligt til at indberette formodet strafbar adfærd til Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO). Inden for rammerne af analysen blev det undersøgt, hvordan OLAF indsamler og vurderer relevante oplysninger, inden det træffer afgørelse om, hvorvidt en sag skal indberettes, og om sådanne afgørelser træffes uafhængigt, uden unødigt ophold og i fuld overensstemmelse med den gældende retlige ramme. Udvalgets analyse er i øjeblikket ved at blive afsluttet og vil blive fremlagt i en særskilt udtalelse, som udvalget agter at vedtage i første halvår af 2026.

— Desuden undersøgte udvalget i 2025 i overensstemmelse med sin årlige praksis og OLAF-forordningen OLAF's foreløbige budgetforslag for 2026 og vedtog en tilsvarende udtalelse. Udvalget fandt, at OLAF's foreløbige budgetforslag for 2026 udgjorde et solidt grundlag for, at kontoret kunne opfylde sit mandat og sine opgaver i henhold til OLAF-forordningen. Samtidig understregede udvalget, at eventuelle yderligere reduktioner i OLAF's personaleressourcer bør underkastes en grundig og omhyggelig vurdering af deres potentielle indvirkning på OLAF's resultater og dets evne til at varetage sine kernefunktioner. Udvalget lagde endvidere vægt på betydningen af at udvikle og anvende værktøjer baseret på kunstig intelligens for at styrke afsløringen og forebyggelsen af svig og bemærkede, at det ville være nødvendigt med yderligere investeringer i IT-infrastruktur og specialiseret ekspertise for at understøtte denne indsats.

— Undersøgelsernes varighed er fortsat en vigtig indikator for effektiviteten af OLAF's arbejde. I 2025 fortsatte udvalget sin tætte overvågning af undersøgelsernes varighed med særligt fokus på sager med en varighed på over 36 måneder. Udvalget undersøgte, om pauser i undersøgelsesaktiviteterne var berettigede, hvorvidt det blev behørigt prioriteret at bringe langvarige undersøgelser til afslutning, og om den samlede varighed af den enkelte sag fortsat stod i et rimeligt forhold til dens kompleksitet. Denne rapport indeholder yderligere oplysninger om udvalgets konklusioner.

— Et andet vigtigt aspekt af udvalgets arbejde i 2025 var en indgående vurdering af gennemførelsen af de henstillinger, der var blevet rettet til OLAF i de udtalelser, som udvalget har afgivet mellem 2021 og 2024. Udvalget fandt, at 58 % af dets henstillinger var blevet gennemført, at 17 % var blevet delvist gennemført, og at 15 % ikke længere var relevante på grund af ændrede omstændigheder. I de resterende 10 % af tilfældene fandt udvalget, at der fortsat var behov for yderligere tiltag fra OLAF's side.

— De udestående spørgsmål vedrører hovedsagelig styrkelsen af OLAF's kapacitet til at forvalte undersøgelsernes varighed effektivt, en præcisering af undersøgelsernes omfang og udbygningen af samarbejdet mellem OLAF og EPPO. Samtidig erkender udvalget, at der forventes vigtige udviklinger i forbindelse med den igangværende revision af EU's struktur til bekæmpelse af svig. Denne rapport indeholder yderligere oplysninger om udvalgets konklusioner.

I 2025 arbejdede udvalget delvis med et reduceret antal medlemmer efter Teresa Anjinhos fratræden i februar 2025 og Thierry Cretins tidligere fratræden i juli 2024. På trods af denne midlertidige reduktion i medlemstallet fortsatte udvalget med at varetage sine opgaver. Udvalget var igen oppe på fem medlemmer efter udnævnelsen af Maria Stylianidi i maj 2025 og Andrei-Atila-Luca Chendi i oktober 2025.

Afslutningsvis vil jeg på udvalgets medlemmers vegne gerne takke OLAF's generaldirektør for hans åbne og konstruktive tilgang i forbindelse med udvalgets udvekslinger med OLAF. Udvalget vil også gerne udtrykke sin påskønnelse af samarbejdet med den fungerende generaldirektør efter den tidligere generaldirektørs fratræden. Endelig vil jeg gerne anerkende den værdifulde støtte fra sekretariatet under ledelse af dets fungerende chef, hvis professionalisme og engagement i høj grad understøttede udvalgets arbejde. Udvalget værdsætter også det konstruktive samarbejde med sine institutionelle partnere i hele EU's struktur til bekæmpelse af svig, eftersom en effektiv beskyttelse af EU's finansielle interesser i sidste ende afhænger af hele systemets kollektive styrke.

Marita Salgrāve
Formand for Overvågningsudvalget

Indholdsfortegnelse

		Side
Forord		2
Indholdsfortegnelse		5
1.	Om udvalget	5
2.	Overvågningsaktiviteter	6
2.1	Udtalelse nr. 1/2025 om OLAF's interne undersøgelser af chikane til EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer	6
2.2	Udtalelse nr. 2/2025 om OLAF's foreløbige budgetforslag for 2026	7
2.3	Udkast til udtalelse, der ledsager Kommissionens evalueringsrapport om OLAF-forordningen	8
2.4	Overvågning af OLAF's pligt til at indberette strafbar adfærd til EPPO	9
2.5	Overvågning af varigheden af OLAF's undersøgelser	10
2.5.1	Rapporter om undersøgelser af en varighed på mere end 12 måneder, som udvalget modtog i 2025	11
2.5.2	OLAF-undersøgelser, der varede mere end 36 måneder i 2025	13
2.6	Overvågning af OLAF's gennemførelse af Overvågningsudvalgets henstillinger	17
2.7	Overvågning af behandlingen af individuelle klager indgivet til OLAF	19
3.	Samarbejde	19
3.1.	Samarbejde med OLAF	19
3.2	Forbindelser med interessenter	20
4.	Administration og ressourcer	21
4.1	Overvågningsudvalgets arbejdsmetoder	21
4.2	Sekretariatet	21
4.3.	Budgetspørgsmål	22

1. **Om udvalget**

1. Overvågningsudvalget for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (»udvalget«) er et uafhængigt organ, som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ([1]) (»OLAF-forordningen«), og som skal styrke og sikre OLAF's uafhængighed ved regelmæssigt at overvåge gennemførelsen af OLAF's undersøgelsesfunktion.

2. Udvalget udgøres af fem uafhængige eksterne eksperter (herefter »medlemmerne«), som udnævnes for en femårig periode efter fælles aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen ([2]). Medlemmerne udfører deres rolle i fuld uafhængighed og må hverken søge eller modtage instrukser fra nogen regering eller nogen af EU's institutioner, organer, kontorer eller agenturer. Udvalgets medlemmer varetager deres hverv på ikkepermanent basis og bistås i deres arbejde af et sekretariat, som stilles til rådighed af Kommissionen. Sekretariatet arbejder permanent under udvalgets direkte myndighed og uafhængigt af Kommissionen, OLAF eller andre organer. Sekretariatet spiller en central rolle med hensyn til at lette og bidrage til udvalgets overvågningsopgaver.

3. Grundet arten af OLAF's undersøgelser er det ikke muligt at indbringe en afgørelse truffet OLAF's generaldirektør om at indlede eller afslutte en undersøgelse for Unionens retsinstanser ([3]). Dette betyder, at udvalget sammen med den kontrolansvarlige for processuelle garantier (som behandler klager over OLAF for manglende overholdelse af de processuelle garantier og de regler, der gælder for undersøgelser) ([4]) spiller en afgørende rolle som et uafhængigt organ, der har til opgave at overvåge og kontrollere den måde, hvorpå OLAF gennemfører sine undersøgelser. Dette sætter udvalget i en privilegeret position, idet det giver EU-institutionerne indblik i OLAF's virke og giver sikkerhed for, at OLAF handler lovligt og i overensstemmelse med de gældende processuelle garantier.

4. I henhold til OLAF-forordningen har udvalget tre hovedopgaver: i) regelmæssig overvågning af OLAF's undersøgelsesfunktion, ii) bistand til OLAF's generaldirektør med varetagelsen af dennes opgaver og iii) rapportering til EU-institutionerne.

5. Med den regelmæssige overvågning af OLAF's undersøgelser skal udvalget navnlig sikre, at:

   i) der ikke finder ekstern indblanding i OLAF's undersøgelsesfunktion sted

   ii) alle relevante afgørelser fra generaldirektøren træffes i overensstemmelse med principperne om lovlighed og upartiskhed og efterlever både Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ([5]) og de processuelle garantier, der er fastsat i OLAF-forordningen.

6. Udvalgets arbejde omfatter afgivelse af **udtalelser** til generaldirektøren for OLAF og, hvor det er relevant, **henstillinger** om OLAF's undersøgelsesaktiviteter, varigheden af dets undersøgelser og de ressourcer, som OLAF har brug for til at gennemføre disse undersøgelser. Udvalget fremsætter også **bemærkninger** ([6]) om OLAF's udkast til retningslinjer vedrørende undersøgelsesprocedurerne ([7]). Når udvalget fremsætter udtalelser og henstillinger griber det aldrig ind i gennemførelsen af igangværende OLAF-undersøgelser.

([1]) Artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1) som ændret ved forordning (EU, Euratom) 2016/2030 og forordning (EU, Euratom) 2020/2223. Konsolideret udgave findes på https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:02013R0883-20210117.

([2]) For at bevare de erfaringer, der er oparbejdet i udvalget, udskiftes dets medlemmer skiftevis i overensstemmelse med OLAF-forordningen.

([3]) Rettens kendelse af 12. november 2018, *Stichting Against Child Trafficking v Commission*, T-658/17, ECLI:EU:T:2018:799.

([4]) Se artikel 9a, stk. 8, i OLAF-forordningen.

([5]) Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, EUT C 326 af 26.10.2012, s. 391-407, som findes på: https://www.europarl.europa.eu/charter/pdf/text_da.pdf.

([6]) Se artikel 17, stk. 8, i OLAF-forordningen.

([7]) Retningslinjer vedrørende undersøgelsesprocedurerne for OLAF's ansatte, der trådte i kraft den 1. januar 2026, som findes på: https://anti-fraud.ec.europa.eu/document/download/e1994c22-7d58-4e61-8d34-0937a0be8f98_en?filename=gips-2026_en.pdf.

2. **Overvågningsaktiviteter**

7. I løbet af rapporteringsåret afgav udvalget to udtalelser til OLAF's generaldirektør i henhold til artikel 15 i OLAF-forordningen, nemlig udtalelse nr. 1/2025 ([8]), offentliggjort den 6. februar 2025, og udtalelse nr. 2/2025 ([9]), offentliggjort den 2. juni 2025 ([10]). Disse indeholder en række henstillinger. Udvalget fortsatte med at overvåge varigheden af OLAF's undersøgelser og anvendelsen af de processuelle garantier. I rapporteringsperioden foretog udvalget også en omfattende vurdering af OLAF's gennemførelse af de tidligere fremsatte henstillinger.

8. Ud over de ovennævnte overvågningsaktiviteter og udtalelser, der blev offentliggjort i 2025, godkendte udvalget i rapporteringsåret et udkast til udtalelse, som blev offentliggjort den 21. januar 2026 (udtalelse nr. 1/2026) ([11]). Derudover arbejdede udvalget på endnu en udtalelse, som var planlagt til vedtagelse og offentliggørelse i første halvår af 2026.

2.1. ***Udtalelse nr. 1/2025 om OLAF's interne undersøgelser af chikane til EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer***

9. I 2022 underrettede OLAF's generaldirektør Overvågningsudvalget om visse vanskeligheder, som OLAF stod over for i en række sager vedrørende interne undersøgelser af chikane, der kunne bringe hans uafhængighed i fare.

10. På baggrund af de modtagne oplysninger besluttede udvalget at afgive en udtalelse for at præcisere OLAF's rolle og beføjelser i forbindelse med at undersøge upassende adfærd og chikane inden for institutioner, organer, kontorer og agenturer. I den forbindelse undersøgte udvalget den merværdi, som sådanne undersøgelser tilfører bekæmpelsen af chikane og anden lignende upassende adfærd fra EU-tjenestemænds og medlemmer af institutioners, organers, kontorers og agenturers side. Analysen omfattede en stikprøve på 29 OLAF-sager (ni afsluttede undersøgelser og 20 afviste sager) behandlet i perioden 2018-2023.

11. I december 2024 godkendte udvalget sit udkast til udtalelse, som formelt blev vedtaget og offentliggjort i januar 2025. I årsrapporten for 2024 foretog udvalget en tilbundsgående analyse af udtalelsens vigtigste indhold. Hovedkonklusionerne er sammenfattet yderligere i det følgende.

12. Udvalget bemærkede, at det efter *Dalli*-dommen ([12]) er fastslået, at OLAF i medfør af artikel 1, stk. 4, i OLAF-forordningen har kompetence til at foretage interne undersøgelser af alvorlige tilfælde i forbindelse med udøvelse af det arbejde, der udføres af ansatte i og medlemmer af institutioner, organer, kontorer og agenturer, uanset om de skader EU's finansielle interesser eller ej.

13. Gennemgangen af sagerne viste, at OLAF normalt ikke går videre med forhold, der vedrører tjenestemænd eller mellemledere, hvis den/det pågældende institution, organ, kontor eller agentur selv kan gennemføre en effektiv undersøgelse, men i stedet overlader sagen til den pågældende i medfør af artikel 5, stk. 6. OLAF undersøger dog beskyldninger mod ledende medarbejdere eller medlemmer af institutioner, organer, kontorer og agenturer for at sikre uafhængighed. Udvalget fandt, at OLAF's behandling af klager over chikane er i overensstemmelse med OLAF's mandat og sikrer en yderligere grad af upartiskhed i sager, der vedrører højtstående tjenestemænd. Interne undersøgelser i institutioner, organer, kontorer og agenturer mangler muligvis objektivitet eller ressourcer og kan indebære omdømmemæssige risici.

([8]) Udvalgets udtalelse nr. 1/2025, *OLAF's interne undersøgelser af chikane i EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer*.

([9]) Udvalgets udtalelse nr. 2/2025, *OLAF's foreløbige budgetforslag for 2026*.

([10]) Alle vedtagne udtalelser og årsrapporter, der henvises til i nærværende dokument, findes på Overvågningsudvalgets websted: Opinions and reports – Supervisory Committee of OLAF – European Union.

([11]) Udvalgets udtalelse nr. 1/2026, *Ledsagedokument til Kommissionens evalueringsrapport om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013*.

([12]) Dom af 6. juni 2019, *Dalli mod Kommissionen*, T-399/17, ECLI:EU:T:2019:384, stadfæstet ved dom af 25. februar 2021, *Dalli mod Kommissionen*, C-615/19 P, ECLI:EU:C:2021:133. I denne principielle dom undersøgte Retten udtrykkeligt spørgsmålet om OLAF's beføjelse til at foretage interne undersøgelser, der ikke berører EU's finansielle interesser. I dommens præmis 62 konkluderer Retten: »[F]raværet af en indvirkning på Unionens finansielle interesser berører ikke OLAF's mulighed for at indlede en undersøgelse«.

14. Selv om de fleste institutioner, organer, kontorer og agenturer samarbejdede med OLAF, var der i to sager modstand, hvilket forsinkede undersøgelserne. Udvalget understregede, at institutioner, organer, kontorer og agenturer, i tilfælde af at OLAF indleder en sag, skal samarbejde fuldt ud og undgå parallelle undersøgelser, idet manglende efterlevelse heraf er i strid med den gældende retlige ramme og undergraver OLAF's uafhængighed.

2.2. *Udtalelse nr. 2/2025 om OLAF's foreløbige budgetforslag for 2026*

15. Hvert år afgiver udvalget en udtalelse om OLAF's foreløbige budgetforslag for at give EU-institutionerne sikkerhed for, at budgetforslaget sikrer uafhængigheden af OLAF's undersøgelsesfunktion. Mere specifikt undersøger udvalget i sin udtalelse, om OLAF har tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til at intensivere bekæmpelsen af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet og til effektivt at udføre de opgaver, det er blevet pålagt.

16. Den 2. juni 2025 afgav udvalget udtalelse nr. 2/2025 om OLAF's foreløbige budgetforslag for 2026. I denne udtalelse blev det bemærket, at OLAF's foreløbige budget var steget med 3,8 % i forhold til 2025-budgettet. De foreslåede forhøjelser af visse budgetposter var behørigt begrundet og i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for udarbejdelsen af OLAF's budgetforslag for 2026.

17. Personaleudgifter var den vigtigste omkostningsfaktor og udgjorde over 72 % af det samlede budget. Udvalget bemærkede, at OLAF's stillingsfortegnelse for 2026 var blevet reduceret med seks stillinger i forhold til det foregående år, således at den nu omfattede 310 stillinger. Denne reduktion skyldtes den lineære bidragsmodel, som blev pålagt alle Kommissionens tjenestegrene, for at muliggøre en fremtidig omfordeling af stillinger i stillingsfortegnelsen til prioriterede områder. I lyset af denne seneste reduktion af stillingsfortegnelsen og det forhold, at OLAF siden 2018 havde måttet afgive i alt 47 stillinger, understregede udvalget, at enhver yderligere reduktion af OLAF's personaleressourcer bør være genstand for en omhyggelig vurdering.

18. Med hensyn til OLAF's budgetpost for »udgifter til tjenesterejser og repræsentation« bemærkede udvalget, at denne ville forblive på samme niveau som i 2025, hvorved OLAF's afgørende kapacitet til at foretage inspektioner på stedet i og uden for EU som led i sine undersøgelser i vidt omfang bevares.

19. OLAF's budgetpost for »informations- og kommunikationsteknologi« var blevet forhøjet med 100 000 EUR, hvilket svarer til en stigning på 1,76 % i forhold til niveauet i 2025. Udvalget bemærkede, at stigningen hovedsagelig ville dække omkostninger i forbindelse med omstruktureringsprocesser.

20. Udvalget påpegede, at et vigtigt element i OLAF's budget var dets indbyrdes forbundne struktur, som gjorde det muligt at foretage »interne« budgetoverførsler mellem dets forskellige budgetposter uden at anmode om tilladelse fra EU's budgetmyndighed. Denne mulighed havde gjort det muligt for OLAF at reagere på uforudsete begivenheder og udfordringer tidligere og forvalte sit budget med en højere grad af fleksibilitet end nogen anden af Kommissionens generaldirektorater. Udvalget havde altid været fortaler for OLAF's autonomi i budgetforvaltningen som en yderligere (budgetmæssig) garanti for dets uafhængighed.

21. Når dette er sagt, understregede udvalget betydningen af, at OLAF altid forvalter sit budget på en måde, der, så vidt muligt, overholdt de generelle budgetprincipper, der er fastsat i artikel 6 til 38 i forordningen om de finansielle regler, og som finder anvendelse på EU's almindelige budget ([13]), herunder princippet om gennemsigtighed og om specificering.

22. Udvalget konkluderede, at OLAF's foreløbige budgetforslag for 2026 var i overensstemmelse med de budgetmæssige forslag, som Kommissionen lagde til grund for udarbejdelsen af sit budgetforslag for 2026. Det understregede imidlertid også betydningen af at sikre, at OLAF bevarede et tilstrækkeligt personaleniveau til at udføre sine opgaver, og at personaleressourcerne var afstemt efter OLAF's operationelle behov. Endelig henledte det opmærksomheden på, at udviklingen og anvendelsen af værktøjer baseret på kunstig intelligens, som er afgørende for den fremtidige afsløring og forebyggelse af svig, ville kræve yderligere investeringer i IT-infrastruktur og -ekspertise.

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 2024/2509 af 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

2.3. ***Udkast til udtalelse, der ledsager Kommissionens evalueringsrapport om OLAF-forordningen***

23. I henhold til artikel 19, stk. 1, i OLAF-forordningen skal Kommissionen foretage en fuldstændig evaluering af »anvendelsen og indvirkningen« af OLAF-forordningen, »navnlig for så vidt angår effektiviteten af samarbejdet mellem kontoret [OLAF] og EPPO«. Artikel 19, stk. 1, indeholder desuden et krav om, at udvalget afgiver en særskilt, uafhængig udtalelse, som skal vedlægges Kommissionens evalueringsrapport.

24. I april 2024 oplyste OLAF's generaldirektør udvalget om, at OLAF i sin egenskab af den tjenestegren i Kommissionen, der har ansvaret for udviklingen af politikken for bekæmpelse af svig, havde indledt processen med at evaluere OLAF-forordningen. I denne forbindelse blev udvalget anmodet om at afgive sin udtalelse.

25. Udvalget godkendte i december 2025 sit udkast til udtalelse og vedtog formelt udtalelsen i januar 2026 ([14]).

26. Udvalgets udtalelse indeholdt en omfattende og uafhængig vurdering af anvendelsen og indvirkningen af OLAF-forordningen på grundlag af sin unikke erfaring med overvågning. På den ene side tog udvalget udgangspunkt i formelle udtalelser, evidensbaserede resultater og tidligere fremsatte henstillinger. På den anden side fremsatte det synspunkter og forslag, som endnu ikke formelt var blevet forelagt OLAF, på grundlag af direkte dokumentation eller sekundære oplysninger fra OLAF.

27. Først analyserede og vurderede udvalget de centrale ændringer af OLAF-forordningen, som blev foretaget ved i) forordning 2016/2030, som styrkede Overvågningsudvalgets uafhængighed og funktionsmåde ved at henlægge dets sekretariat under Kommissionen ([15]), og ii) forordning 2020/2223 ([16]), som tilpassede OLAF's aktiviteter til EPPO's og indførte vigtige proceduremæssige og operationelle forbedringer. Efterfølgende behandlede udvalget OLAF-forordningen i sin helhed og fremsatte bemærkninger ikke blot til de bestemmelser, der blev indført ved ændringerne fra 2016 og 2020, men også til aspekter af forordningen, som ikke blev berørt af disse ændringer. Endelig fremsatte udvalget, hver gang det konstaterede svagheder og mangler i den gældende affattelse af OLAF-forordningen, konkrete forslag med henblik på at styrke og præcisere de relevante bestemmelser.

28. Analysen foranledigede udvalget til at fremsætte forslag vedrørende flere bestemmelser med henblik på en eventuel revision af disse efter evalueringen. Disse forslag blev inddelt i fire tematiske områder. For det første blev rammerne for OLAF's undersøgelser behandlet, herunder spørgsmål, der typisk opstår i undersøgelsernes indledende fase ([17]). For det andet blev der taget fat på nogle vigtige aspekter, der kendetegner gennemførelsen af OLAF's undersøgelser – fra processuelle garantier til samarbejde mellem OLAF og EPPO ([18]). For det tredje blev der fremlagt bemærkninger og forslag vedrørende værdien af OLAF's rapport og opfølgningen heraf ([19]). For det fjerde blev der fremsat bemærkninger og forslag vedrørende Overvågningsudvalgets funktionsmåde ([20]).

29. Hvad angår spørgsmålet om **rammerne for OLAF's undersøgelser**, gentog udvalget, at der fortsat er behov for at præcisere omfanget af OLAF's mandat i lyset af den principielle *Dalli*-dom. Efter udvalgets opfattelse har OLAF i henhold til den nuværende retlige ramme, således som den er fortolket i den relevante retspraksis, beføjelse til ikke blot at undersøge forhold vedrørende beskyttelsen af EU's finansielle interesser, men også forhold, der går ud over

([14]) Udvalgets udtalelse nr. 1/2026, *Ledsagedokument til Kommissionens evalueringsrapport om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013*.

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2016/2030 af 26. oktober 2016 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 for så vidt angår sekretariatet for Overvågningsudvalget for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EUT L 317 af 23.11.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2030/oj).

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2223 af 23. december 2020 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 for så vidt angår samarbejdet med Den Europæiske Anklagemyndighed og effektiviteten af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs undersøgelser (EUT L 437 af 28.12.2020, s. 49, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2223/oj).

([17]) Udvalgets udtalelse nr. 1/2026, kapitel 3.1.

([18]) Udvalgets udtalelse nr. 1/2026, kapitel 3.2.

([19]) Udvalgets udtalelse nr. 1/2026, kapitel 3.3.

([20]) Udvalgets udtalelse nr. 1/2026, kapitel 3.4.

disse ([21]). Desuden var der i udtalelsen et særligt fokus på muligheden for yderligere at udbygge OLAF's mandat til andre områder, hvilket afspejler den voksende anerkendelse af OLAF's specialiserede ekspertise og merværdi med hensyn til at håndtere komplekse sager, der involverer flere jurisdiktioner. For at tage højde herfor bemærkede udvalget, at det kunne overvejes at genindføre et struktureret system i forordningen til prioritering af OLAF's undersøgelser. Udvalget understregede endvidere vigtigheden af at bevare OLAF's operationelle uafhængighed, navnlig hvad angår en veldefineret procedure for delegation af OLAF-generaldirektørens beføjelser. Udvalget understregede endvidere vigtigheden af, at forordningen indeholder klare definitioner af begreber som »tilstrækkelig mistanke«, og af, at der i artikel 5 i den ændrede OLAF-forordning (»*Indledning af undersøgelser*«) indføres en definition af undersøgelsens omfang.

30. Udvalget fremsatte flere bemærkninger, hvad angår det mangesidede spørgsmål om **gennemførelsen af OLAF's undersøgelser**. Udvalget foreslog bl.a., at OLAF-forordningen udtrykkeligt skal henvise til, at undersøgelser bør afsluttes »inden for en rimelig frist«, og at der i sager, der varer mere end 24 måneder, bør træffes en formel afgørelse af OLAF's generaldirektør om det videre forløb. Udvalget foreslog også at genoverveje bestemmelsen om, at evalueringsteamets udtalelse om afslutning af undersøgelsen »knyttes som bilag til den endelige undersøgelsesrapport«, for at sikre, at den forblev et internt dokument, hvis konklusioner kun blev meddelt eksterne modtagere, når det var relevant. Hvad angår samarbejdet mellem OLAF og EPPO fandt udvalget, at mere vejledning om begrebet »åbenbart ubegrundede påstande« i artikel 12c, stk. 3, ville skabe større klarhed til gavn for et mere ensartet samarbejde mellem de to organer. Hvad angår processuelle garantier fremsatte udvalget forslag med henblik på at afskaffe unødig forskelsbehandling mellem berørte personer i interne og eksterne undersøgelser og på at sikre den effektive virkning af de processuelle garantier, der allerede er fastsat i OLAF-forordningen.

31. Udvalget tog også fat på det centrale og længe omdebatterede spørgsmål om **værdien af og opfølgningen på OLAF's henstillinger**. I denne forbindelse erkendte udvalget, at selv om en ændring af den generelle retlige værdi af OLAF's resultater ville kræve komplekse overvejelser, kunne det overvejes at styrke OLAF's inddragelse i inddrivelsen af midler, navnlig for så vidt angår finansielle henstillinger. Udvalget foreslog også at styrke de mekanismer, der i øjeblikket er fastsat i artikel 11 i OLAF-forordningen, for at bringe det retlige grundlag i overensstemmelse med den eksisterende praksis for overvågning og rapportering. Med henblik på yderligere at forbedre graden af opfølgning foreslog udvalget også at udvide rollen for koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig, så den også omfatter opfølgning på OLAF's henstillinger.

32. Endelig indeholdt udtalelsen nogle forslag vedrørende **Overvågningsudvalgets egen funktionsmåde**. I denne forbindelse foreslog udvalget nogle præciseringer i artikel 15 i OLAF-forordningen for at beskytte sin uafhængige og upartiske funktionsmåde ved at foreslå, at forordningen selv giver direkte elektronisk adgang til de relevante dele af OLAF's sagsstyringssystem. Udvalget foreslog også mindre lovgivningsmæssige ændringer for at sikre den nødvendige komplementaritet mellem den kontrolansvarlige for processuelle garantier og Overvågningsudvalget ved vurderingen af OLAF's overholdelse af de processuelle garantier.

2.4. *Overvågning af OLAF's pligt til at indberette strafbar adfærd til EPPO*

33. Inden for den nuværende retlige ramme udfylder OLAF og EPPO komplementære roller i beskyttelsen af EU's finansielle interesser. Den ændrede OLAF-forordning fastsætter navnlig, at både EPPO og OLAF bør etablere og opretholde et tæt samarbejde med henblik på at sikre komplementariteten mellem deres respektive mandater og, hvor det er relevant, koordineringen af deres foranstaltninger. Ifølge den ændrede OLAF-forordning bør »forholdet mellem OLAF og EPPO bidrage til at sikre, at alle midler anvendes til at beskytte Unionens finansielle interesser« ([22]).

34. Udvalget har på konsekvent vis givet udtryk for stor interesse i at forstå, hvordan den nye retlige ramme, der blev indført ved EPPO-forordningen og den ændrede OLAF-forordning, har påvirket OLAF's undersøgelsesaktiviteter, og mere generelt hvordan OLAF's samarbejde med EPPO er blevet gennemført i praksis. Udvalget anser den korrekte gennemførelse af samarbejdsmekanismerne mellem de to organer som en vigtig bestanddel af OLAF's operationelle uafhængighed og gode funktionsmåde. I denne forbindelse betragter udvalget overvågningen af deres samarbejde som en væsentlig del af sit mandat og arbejdsprogram.

([21]) Dette synspunkt havde udvalget allerede givet udtryk for i udtalelse nr. 4/2024 og udtalelse nr. 1/2025.
([22]) Betragtning 4 i forordning 2020/2223.

35. Som et udtryk for denne prioritering afgav udvalget i februar 2024 sin første særskilte udtalelse om supplerende undersøgelser foretaget af OLAF ([23]). I sine konklusioner roste udvalget både EPPO og OLAF for deres konstruktive indsats for at gøre denne mekanisme operationel. I betragtning af udviklingen af de supplerende undersøgelser fortsatte udvalget med at overvåge de supplerende undersøgelser, som OLAF gennemførte i løbet af 2024, og hvordan dets henstillinger var blevet gennemført ([24]).

36. I 2025 rettede udvalget sin opmærksomhed mod et andet kritisk aspekt af samarbejdsrammen, nemlig OLAF's pligt til at indberette formodet strafbar adfærd til EPPO. Denne forpligtelse har ligesom OLAF's pligt til at indstille eller supplere undersøgelser i sager, der henhører under EPPO's kompetence, en direkte indvirkning på OLAF's undersøgelsesfunktioner. Ved at overvåge gennemførelsen af denne indberetningspligt sigter udvalget mod at styrke OLAF's uafhængighed i udøvelsen af sin undersøgelsesfunktion. Analysen har fokuseret på at kontrollere: i) hvordan OLAF indsamler, håndterer og analyserer alle relevante oplysninger, inden det træffer afgørelse om, hvorvidt en sag skal indberettes til EPPO, ii) at der ikke finder ekstern indblanding sted, der påvirker OLAF's undersøgelsesfunktion, iii) at OLAF's afgørelser træffes upartisk og uden unødigt ophold, og iv) at OLAF's handlinger er fuldt ud i overensstemmelse med den gældende retlige ramme.

37. I denne forbindelse og i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, sidste led, i OLAF-forordningen og artikel 12 og 13 i arbejdsordningerne mellem OLAF og Overvågningsudvalget ([25]) havde udvalget adgang til de relevante sagsmapper omhandlende i) en stikprøve på 25 sager, der var blevet afvist på grund af EPPO's kompetence, ii) ni afsluttede sager, som oprindeligt var blevet henvist til EPPO, men ikke var blevet overtaget af EPPO, og iii) 14 sager, der var blevet indstillet på grund af EPPO's kompetence. Udvalget udvalgte og analyserede også: iv) en stikprøve på 20 afsluttede undersøgelser, som ikke var blevet indberettet til EPPO på grundlag af følgende kriterier: a) sager, hvor EPPO efter afslutningen af OLAF's undersøgelse efterfølgende anmodede om oplysninger vedrørende sagen, b) sager, der vedrørte forhold med tilknytning til genopretnings- og resiliensfaciliteten, og c) sager, der sikrede en tilstrækkelig repræsentation af alle undersøgelsesenheder, således at mindst to sager fra hver af OLAF's undersøgelsesenheder indgik i vurderingen.

38. Udvalgets analyse er i øjeblikket i gang. Analyseresultaterne vil sammen med eventuelle deraf følgende henstillinger blive fremlagt i en særskilt udtalelse, som udvalget agter at vedtage i første halvår af 2026.

2.5. *Overvågning af varigheden af OLAF's undersøgelser*

39. Artikel 7, stk. 8, og artikel 15, stk. 1, i OLAF-forordningen udgør retsgrundlaget for, at udvalget kan foretage en analyse af undersøgelser, der varer længere end 12 måneder, for at sikre, at OLAF's undersøgelser gennemføres uopholdeligt i en periode, som står i et rimeligt forhold til sagens omstændigheder og kompleksitet.

40. Ved regelmæssigt at overvåge varigheden af OLAF's undersøgelser og årsagerne til enhver unødig forsinkelse søger udvalget at kontrollere, at der ikke har fundet nogen ekstern eller intern indblanding sted i den uvildige gennemførelse af en undersøgelse. En undersøgelse, der er langvarig uden gyldig grund, kan have alvorlige negative konsekvenser for: i) de berørte personers processuelle rettigheder og/eller ii) opfølgningen på undersøgelsen. Ved at overvåge undersøgelsernes varighed kontrollerer udvalget også, at de menneskelige og finansielle ressourcer, der er afsat til OLAF, er blevet anvendt effektivt.

([23]) Udtalelse nr. 1/2024, *Supplerende undersøgelser foretaget af OLAF og EPPO*.
([24]) Se udvalgets aktivitetsrapport for 2024, afsnit 2.1.
([25]) Ifølge arbejdsordningerne mellem OLAF og Overvågningsudvalget, der blev undertegnet den 21. oktober 2021, giver OLAF udvalget direkte adgangsrettigheder til dele af sit sagsstyringssystem, således at Overvågningsudvalget kan udføre sin overvågningsaktivitet i henhold til forordning nr. 883/2013. I artikel 12 og 13 i arbejdsordningerne fastsættes principperne for denne adgang.

41. Det er udvalgets opfattelse, at undersøgelsernes varighed er en vigtig indikator for effektiviteten af OLAF's indsats, og udvalget har i årenes løb lagt særlig vægt på dette emne. I sin tidligere udtalelse ([26]) konstaterede udvalget visse mangler, som gav anledning til en række henstillinger til OLAF's generaldirektør.

42. I sin udtalelse nr. 3/2024 om udkastet til nye retningslinjer vedrørende undersøgelsesprocedurerne ([27]) hilste udvalget de fremskridt velkommen, som OLAF havde gjort med hensyn til at forvalte varigheden af sine undersøgelser. Udvalget understregede også vigtigheden af, at retningslinjerne vedrørende undersøgelsesprocedurerne giver efterforskerne klar vejledning med hensyn til at undgå ubegrundede perioder med inaktivitet under undersøgelsesprocessen, og hvordan problemet med uforholdsmæssigt langvarige undersøgelser kan afhjælpes. Udvalget konstaterer, at OLAF tog disse bemærkninger til efterretning og delvis gennemførte udvalgets henstillinger i den endelige udgave af retningslinjerne vedrørende undersøgelsesprocedurerne, som trådte i kraft den 1. januar 2026 ([28]).

43. Navnlig har retningslinjerne for undersøgelsesprocedurerne helt eller så vidt muligt gennemført mange af udvalgets henstillinger vedrørende varigheden af OLAF's undersøgelser ([29]), beslutningsprocessen i undersøgelser ([30]), fastlæggelsen af og ændringer i undersøgelsernes omfang ([31]), udvælgelsesfasen ([32]), de berørte personers rettigheder ([33]), terminologien vedrørende registrering af telefonsamtaler ([34]), klassificeringen af undersøgelser ([35]) og de interne rådgivnings- og kontrolprocedurer ([36]). Udvalget glæder sig også over den nye bestemmelse i retningslinjerne vedrørende undersøgelsesprocedurerne om arbejdsplaner, som skal udarbejdes ved indledningen af en undersøgelse og ajourføres, når det er nødvendigt, og som skal omfatte henvisninger til løsninger og foranstaltninger til afhjælpning af problemer ([37]).

44. I løbet af rapporteringsperioden modtog udvalget, som det gør hvert år, oplysninger fra OLAF om undersøgelser, der varede længere end 12 måneder. For bedre at forstå, hvordan OLAF forvaltede varigheden af sine undersøgelser, og hvordan det overholdt det generelle proportionalitetsprincip, også i lyset af tidligere formulerede henstillinger, foretog udvalget en vurdering med fokus på undersøgelser, der varede mere end 36 måneder (se afsnit 2.5.2).

2.5.1. *Rapporter om undersøgelser af en varighed på mere end 12 måneder, som udvalget modtog i 2025*

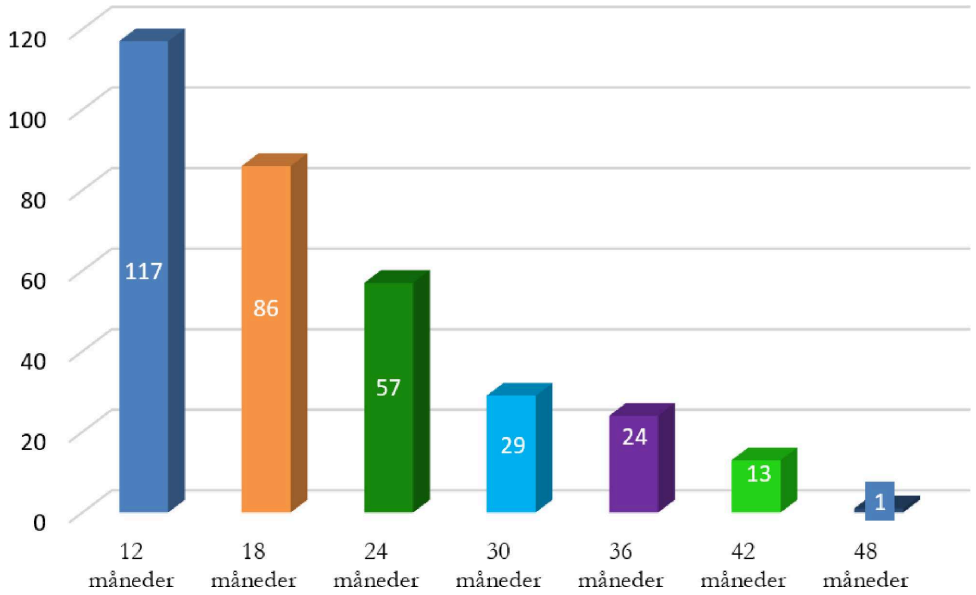
45. Hvis en undersøgelse ikke kan afsluttes inden for 12 måneder, efter at den er indledt, skal OLAF's generaldirektør i henhold til OLAF-forordningens artikel 7, stk. 8 ([38]), formelt aflægge rapport til udvalget, 12 måneder efter at undersøgelsen blev indledt, og hver sjette måned derefter. I disse rapporter redegør OLAF's generaldirektør for årsagerne til, at undersøgelsen ikke er blevet afsluttet, og, hvor det er relevant ([39]), de afhjælpende foranstaltninger, der skal træffes for at fremskynde undersøgelsen, såvel som den forventede tidsramme for undersøgelsens afslutning.

([26]) Udvalgets udtalelse nr. 5/2021, *Analyse af OLAF's undersøgelser, der varede mere end 36 måneder i 2019*.
([27]) Udvalgets udtalelse nr. 3/2024, *OLAF's retningslinjer vedrørende undersøgelsesprocedurerne*.
([28]) Flere oplysninger findes nedenfor i afsnit 2.6 »*Overvågning af OLAF's gennemførelse af Overvågningsudvalgets henstillinger*«.
([29]) Udvalgets udtalelse nr. 3/2024, henstillingerne I.1, vii) og viii).
([30]) Udvalgets udtalelse nr. 3/2024, henstillingerne I.2, i), ii), iii), vii) og viii).
([31]) Udvalgets udtalelse nr. 3/2024, henstillingerne I.3, i) og iv).
([32]) Udvalgets udtalelse 3/2024, henstillingerne I.4, i) og vi).
([33]) Udvalgets udtalelse nr. 3/2024, henstillingerne I.5, iii) og iv).
([34]) Udvalgets udtalelse nr. 3/2024, henstilling I.6.
([35]) Udvalgets udtalelse 3/2024, henstillingerne I.7, i) og ii).
([36]) Udvalgets udtalelse 3/2024, henstillingerne I.8, i) og ii).
([37]) Udvalgets udtalelse 3/2024, henstillingerne I.1, vi, og I.9.
([38]) Artikel 7, stk. 8, i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 lyder således: »Hvis en undersøgelse ikke kan afsluttes inden for 12 måneder efter, at den er indledt, aflægger generaldirektøren ved udløbet af denne 12-månedersperiode og hver sjette måned derefter rapport til Overvågningsudvalget med angivelse af årsagerne og de planlagte afhjælpende foranstaltninger med henblik på at fremskynde undersøgelsen.«
([39]) Formuleringen »hvor det er relevant« blev tilføjet til OLAF-forordningens artikel 7, stk. 8, ved forordning (EU, Euratom) 2020/2223.

46. I 2025 modtog udvalget 484 rapporter fra OLAF om 327 igangværende individuelle undersøgelser, der ikke var blevet afsluttet efter 12 måneder. Af disse oversteg 49 % 24 måneder, og 16 % oversteg 36 måneder (figur 1).

Figur 1

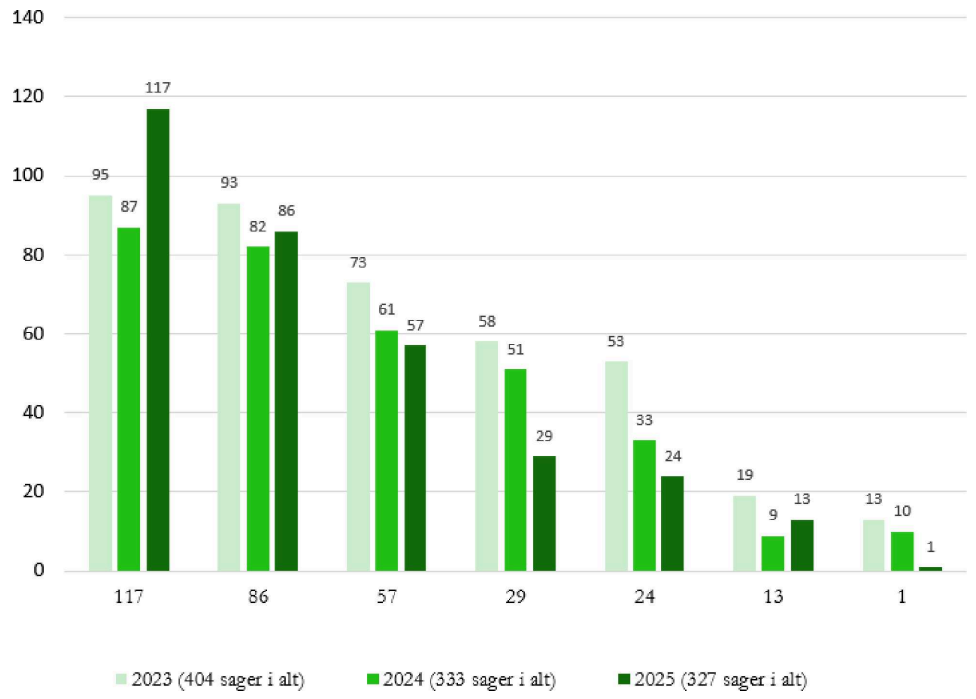
327 langvarige enkeltsager rapporteret i 2025

47. For at sætte disse tal i sammenhæng giver figur 2 et sammenlignende overblik over antallet af individuelle undersøgelser med en varighed på mere end 12 måneder i de seneste tre år. Den viser et gradvist fald i det samlede antal langvarige sager, der blev rapporteret af OLAF's generaldirektør – fra 404 sager i 2023 til 333 i 2024 og 327 i 2025. Denne tendens afspejler en reduktion i den gennemsnitlige varighed af langvarige undersøgelser, hvilket tyder på en vis forbedring af OLAF's behandlingstid for disse sager. Dette illustreres f.eks. af tallene vedrørende undersøgelser, der varede længere end 48 måneder. I 2023 var der 13 sådanne undersøgelser, og i 2024 var der ti. Under overvågningsøvelsen i 2025 konstaterede udvalget kun ét sådant tilfælde.

Figur 2

Udviklingen i rapporterede langvarige enkeltsager i perioden 2023-2025

2.5.2. *OLAF-undersøgelser, der varede mere end 36 måneder i 2025*

48. I 2025 foretog udvalget regelmæssig overvågning af varigheden af OLAF's undersøgelser med særligt fokus på dem, der oversteg 36 måneder. Overvågningen fandt sted i tre faser i løbet af året. Først analyserede udvalget sager, der havde overskredet 36 måneder mellem den 1. januar og den 30. juni 2025 (19 sager). Derefter gennemgik udvalget nye sager, der oversteg 36 måneder mellem den 1. juli og den 30. september 2025 (syv nye sager). Endelig gennemgik udvalget mellem den 1. oktober 2025 og den 31. december 2025 den sidste gruppe sager, der oversteg 36 måneder (syv nye sager). I denne sidste fase undersøgte udvalget også udviklingen i alle 33 sager, herunder ajourføringerne vedrørende de 26 sager, der var blevet analyseret i årets første og anden fase. I alle tre faser analyserede udvalget kun de rapporterede sager, der endnu ikke var afsluttet ([40]).

49. I overensstemmelse med artikel 10 i arbejdsordningerne mellem OLAF og udvalget fik udvalget adgang til sagsmapperne vedrørende de ovennævnte 33 undersøgelser. Ved udgangen af december 2025 havde OLAF afsluttet 22 af disse sager ([41]), mens 11 fortsat var under behandling ([42]).

50. Udvalget fremsendte endvidere anmodninger om oplysninger for at få et samlet overblik over hver analyseret sag. Udvalget tog med henblik på sine endelige konklusioner behørigt hensyn til de bemærkninger, som OLAF fremsatte.

51. Udvalgets gennemgang tog udgangspunkt i de nedenfor anførte indikatorer.

Kontinuitet i undersøgelsesaktiviteterne. Undersøgelsesaktiviteternes kontinuitet blev nøje gennemgået med hensyn til hele varigheden af den enkelte sag. Udvalget kontrollerede om de begrundelser, som OLAF havde givet i sine 12-månedersrapporter, var i overensstemmelse med oplysningerne i sagsmapperne, og analyserede aktiviteternes kontinuitet mellem rapporteringsperioderne. I overensstemmelse med fast praksis var udvalget også særligt opmærksomt på afbrydelser i undersøgelsesaktiviteterne, idet afbrydelser på mere end tre måneder blev betragtet som faresignaler, mens afbrydelser på mere end seks måneder blev anset for at være tegn på alvorlige hindringer, som sagsteamet var stødt på, og som havde eller kunne have en betydelig indvirkning på den samlede varighed af en undersøgelse. Der blev søgt efter begrundelser i sagsmapperne (enten udtrykkeligt angivet eller som på anden måde kunne udledes) ([43]). Udvalget fokuserede også på OLAF's evalueringsteams vurdering af undersøgelsernes kontinuitet ([44]).

Undersøgelsesplanlægning og operationel prioritering. Udvalget gennemgik OLAF's interne praksis for håndtering af undersøgelsernes varighed med særlig vægt på planlægning og operationel prioritering. Udvalget vurderede, om der blev anvendt en konsekvent og ensartet tilgang på tværs af alle OLAF-enheder ([45]). Udvalget tog endvidere i betragtning, om OLAF's ledelse havde prioriteret undersøgelser på over 36 måneder operationelt med henblik på at fremskynde deres afslutning ([46]).

Proportionalitet og effektivitet. Udvalget foretog også en foreløbig vurdering af proportionaliteten af varigheden af hver undersøgelse og vurderede, om varigheden var berettiget på grundlag af sagens omstændigheder. Udvalget vurderede endvidere, om de foreslåede afhjælpende foranstaltninger var meningsfulde og egnede til at afhjælpe årsagerne til den manglende gennemførelse.

52. Udvalgets analyse udført i 2025 er sammenfattet nedenfor.

([40]) Det samlede antal rapporterede undersøgelser med en varighed på mere end 36 måneder udgjorde 38 sager. Sager, der var blevet rapporteret til udvalget, men var blevet afsluttet, inden analysen fandt sted, blev ikke taget i betragtning og udgjorde fem sager.
([41]) [Fortroligt].
([42]) [Fortroligt].
([43]) Udvalgets udtalelse nr. 5/2021, henstilling 1b.
([44]) Udvalgets udtalelse nr. 5/2021, henstilling 2. Under hele forløbet af en OLAF-undersøgelse sikrer et internt rådgivnings- og kontrolsystem som omhandlet i artikel 17, stk. 7, i den ændrede OLAF-forordning, at i) de aktiviteter, som OLAF udfører i forbindelse med sin undersøgelse, er i overensstemmelse med principperne om lovlighed, nødvendighed og proportionalitet, ii) de processuelle garantier og de grundlæggende rettigheder respekteres, og iii) EU-retten og national ret anvendes korrekt. Denne uafhængige interne legalitets- og kontrolmekanisme varetages i øjeblikket af et hold af juridiske eksperter inden for OLAF (evalueringsteamet).
([45]) Udvalgets udtalelse nr. 5/2021, henstilling 3.
([46]) Udvalgets udtalelse nr. 5/2021, henstilling 4c.

Rapportering

53. Udvalget bemærkede, at »sagens kompleksitet« var OLAF's hyppigst påberåbte begrundelse for en undersøgelses varighed (anført i 70 % af sagerne). De omstændigheder, hvorunder en undersøgelse kan betragtes som kompleks, kan variere fra sag til sag afhængigt af genstanden og de specifikke omstændigheder. Kompleksitet nævnes typisk af OLAF, når dokumenterne er talrige og vanskelige at undersøge på grund af deres format, omfang og sprog. Kompleksitet nævnes også, når der opstår vanskeligheder på tværs af jurisdiktioner og nye juridiske spørgsmål, når sagen involverer eller potentielt kan involvere mange personer ([47]) og/eller lande, når undersøgelsens omfang er bredt, eller når transaktionerne er vanskelige at analysere.

54. Andre årsager, som OLAF har indberettet som begrundelse for varigheden, er interne (f.eks. HR-spørgsmål såsom en ledende medarbejders lange fravær eller omorganisering af et undersøgelsesteam) eller eksterne omstændigheder, der ligger uden for OLAF's kontrol (f.eks. vanskeligheder i samarbejde med interessenter, venten på input fra EU-institutioner, nationale myndigheder eller andre interessenter eller virkningerne af covid-19-pandemien ([48])).

55. En anden årsag, der påvirkede undersøgelsernes varighed, var et stigende antal supplerende undersøgelser mellem OLAF og EPPO. En tredjedel af de observerede sager ([49]) var enten supplerende undersøgelser eller sager, hvor der blev konstateret en potentiel EPPO-kompetence, og alle disse sager blev suspenderet, mens man afventede svar fra EPPO. Undersøgelsesaktiviteterne blev hovedsagelig suspenderet enten på grund af i) behovet for at afvente EPPO's afgørelse om at indlede sin egen strafferetlige efterforskning på grundlag af den EPPO-beretning om strafbare forhold, som OLAF havde udarbejdet, eller ii) behovet for at afvente EPPO's samtykke til, at OLAF foretog en supplerende undersøgelse, i de tilfælde hvor der var indledt en EPPO-efterforskning, og OLAF fandt det hensigtsmæssigt.

56. Udvalget vurderede indholdet af OLAF's 12-månedersrapporter i forhold til alle de tilgængelige data i hver sagsmappe uden at finde uoverensstemmelser. Generelt mener udvalget, at den skabelon, der anvendes til rapportering til udvalget, kan give et pålideligt overblik over sagen, hvis den udfyldes korrekt. Det er vigtigt at ajourføre oplysningerne heri hver sjette måned med særlig vægt på de afhjælpende foranstaltninger, der er truffet i rapporteringsperioden, og deres effektivitet. Udvalget har allerede påpeget ([50]), at en undersøgelse, der er ved at blive afsluttet, når 12-månedersrapporten udarbejdes, ikke fritager OLAF for dets pligt til at underrette udvalget om afhjælpende foranstaltninger, der er truffet i løbet af undersøgelsen.

Undersøgelsernes kontinuitet

a. *Afbrydelser i undersøgelsesaktiviteterne*

57. Udvalget undersøgte omhyggeligt intensiteten af undersøgelsesaktiviteterne i hele den enkelte sags varighed og identificerede perioder med inaktivitet i livscyklussen for de fleste af de analyserede sager (27 sager) ([51]). I de fleste tilfælde havde en sag mere end én periode med inaktivitet. I 27 tilfælde fandt udvalget afbrydelser, der varede tre til otte måneder ([52]). I seks tilfælde varede afbrydelserne ni til 15 måneder ([53]). Sammenlignet med 2024-øvelsen konstaterede udvalget ikke længere perioder med inaktivitet (fire sager i 2024-øvelsen havde afbrydelser på mere end 16 måneder).

58. Som anført ved flere lejligheder anerkender udvalget, at analysen af varigheden ikke udelukkende kan baseres på antallet og varigheden af aktivitetsafbrydelserne i en undersøgelse, og at enhver analyse skal tage hensyn til samtlige sagsmapper i undersøgelsen og i overensstemmelse med OLAF-forordningens artikel 7, stk. 5, sagens omstændigheder og kompleksitet.

([47]) De analyserede sager omfattede mellem en og 29 fysiske/juridiske personer.
([48]) Denne begrundelse gælder for sager, der blev indledt i 2021 eller i første kvartal af 2022.
([49]) [Fortroligt].
([50]) Se udvalgets udtalelse nr. 5/2021, punkt 38 og 39.
([51]) Kort sagt blev der ikke konstateret perioder med inaktivitet i fem sager [fortroligt].
([52]) [Fortroligt].
([53]) [Fortroligt].

59. Udvalget gentager ([54]), at perioder med inaktivitet skal registreres korrekt og begrundes i sagsmapperne, og at hindringer eller forsinkelser, som sagsteamet støder på i løbet af en undersøgelses forløb, altid bør registreres og kunne spores i sagsstyringssystemet, f.eks. i form af et notat til sagsmappen. Dette vil sætte OLAF's ledelse i stand til effektivt at overvåge fremskridt i en undersøgelse og sikre den nødvendige grad af gennemsigtighed og ansvarlighed.

60. I sin tidligere analyse af varigheden bemærkede udvalget, at OLAF i nogle tilfælde ikke havde registreret omstændighederne bag perioder med inaktivitet i sagsstyringssystemet korrekt ([55]). Den analyse, der blev foretaget i 2024 ([56]), havde allerede vist en vis forbedring på dette område sammenlignet med tidligere. I 2025 konstaterede udvalget en lignende tendens, idet OLAF undertiden dokumenterede afbrydelser på over tre måneder, så udvalget kunne analysere årsagerne til sådanne perioder med inaktivitet. Kun i to tilfælde konstaterede udvalget udokumenterede afbrydelser, som OLAF ikke kunne give en tilstrækkelig forklaring på ([57]).

61. I den forbindelse roser udvalget praksissen med at dokumentere de gradvise fremskridt i OLAF's dataanalyse i sagsnotater samt registreringen af eventuelle proceduremæssige hindringer, som undersøgelsesteamet er stødt på. Sammenlignet med 2024-øvelsen konstaterer udvalget en tendens i retning af forbedringer, selv om praksis varierer fra sag til sag.

62. Udvalget vil også gerne tilskynde undersøgelsesenhederne til at registrere de undersøgelsesaktiviteter i sagsstyringssystemet, der finder sted personligt og/eller mundtligt, herunder møder, telefonsamtaler eller videokonferencer (f.eks. via et notat til sagsmappen), med angivelse af formålet med og det primære resultat af undersøgelsesaktiviteten.

63. Udvalget bemærkede desuden, at selv om OLAF i de fleste tilfælde registrerede dokumenter til tiden, blev dette ved få lejligheder gjort med en vis forsinkelse (f.eks. e-mailudvekslinger, der går nogen tid tilbage, før de blev indført i sagsstyringssystemet). Denne praksis afviger fra behovet for klarhed og gennemsigtighed i sagsstyringssystemet, som igen er afgørende for en strømlinet gennemførelse af undersøgelser, ledelsesmæssigt tilsyn og udvalgets overvågningsarbejde. Udvalget understreger derfor betydningen af, at alle relevante dokumenter straks indføres i sagsstyringssystemet, og, hvis dette ikke er muligt, af, at der gives og registreres en forklaring i sagsmappen (e-mailudveksling, notat til sagsmappen osv.).

b. *Evalueringsteamets udtalelser*

64. I alle 22 afsluttede sager analyserede udvalget også de udtalelser, som evalueringsteamet havde afgivet inden afslutningen af en sag (»udtalelse om afslutning«). Udvalget konstaterede en vis grad af uensartethed i den analyse af undersøgelsernes kontinuitet, som evalueringsteamet foretog. I nogle sager henviste evalueringsteamets udtalelse til perioder med inaktivitet eller sagens kompleksitet uden at give forklaringer eller yderligere oplysninger til støtte for sin vurdering. I andre sager blev det i udtalelsen blot anført, at »der ikke blev fundet sådanne tegn på [uberettigede forsinkelser]«, selv om indholdet af sagsmapperne kan tyde på andet.

65. Udvalget tilslutter sig den holdning, som det tidligere har givet udtryk for ([58]), at den vurdering, der foretages ved undersøgelsens afslutning, er yderst relevant for overvågningen af effektiviteten af OLAF's aktiviteter. For at udtalelserne om sagsafslutning fortsat kan være meningsfulde og opfylde deres formål ([59]), gentager udvalget derfor, at de bør indeholde en begrundet og fuldstændig vurdering af undersøgelsens kontinuitet, herunder overvejelser vedrørende varigheden.

([54]) Udvalgets udtalelse nr. 5/2021, punkt 44.
([55]) Udvalgets udtalelse nr. 5/2021, punkt 45 og 46.
([56]) Udvalgets årsrapport 2024, punkt 90.
([57]) [Fortroligt].
([58]) Udvalgets udtalelse nr. 5/2021, henstilling 2, og udvalgets årsrapport 2024, punkt 94.
([59]) Artikel 17 i OLAF-forordningen.

66. Udvalget opfordrer OLAF til at finde en passende balance mellem at beskytte fortroligheden og at sikre en effektiv legalitetskontrol. For at støtte OLAF i at håndtere dette spørgsmål foreslog udvalget for nylig lovgivningsmæssige ændringer, som ville sikre, at evalueringsteamets udtalelse om afslutning blev behandlet som et internt dokument, således at kun dens konklusioner, hvor det var relevant, blev meddelt eksterne modtagere ([60]). Dette ville forbedre evalueringsteamets evne til at opfylde sin rolle som en uafhængig garant ved at give OLAF's generaldirektør en pålidelig og meningsfuld vurdering af undersøgelsesaktiviteternes lovlighed, proportionalitet og processuelle integritet. Ikke desto mindre har udvalget – indtil der eventuelt foretages ændringer af OLAF-forordningen – tillid til, at OLAF vil følge op på dette spørgsmål for at sikre, at evalueringsteamets arbejde fortsat er meningsfuldt.

Undersøgelsesplanlægning og prioritering

67. Som fastsat i den seneste ændring af retningslinjerne vedrørende undersøgelsesprocedurerne skal undersøgelsesenhederne udarbejde en arbejdsplan for undersøgelsen så hurtigt som muligt efter dens indledning ([61]), og arbejdsplanerne skal ajourføres regelmæssigt ([62]). Retningslinjerne vedrørende undersøgelsesprocedurerne indeholder nu også et udtrykkeligt krav om, at OLAF's ledende chef skal overvåge gennemførelsen af arbejdsplanerne ([63]). Udvalget glæder sig over denne udvikling og anerkender den indsats, som OLAF's generaldirektør har gjort for at gennemføre henstilling 3 i udtalelse nr. 5/2021.

68. Den gennemførte analyse viste, at der i 2025 i 30 % af sagerne ikke var udarbejdet indledende arbejdsplaner for undersøgelserne. Der ses tegn på forbedring, eftersom dette i 2024-øvelsen gjaldt for 60 % af sagerne. I de resterende 70 % af sagerne i 2025 blev der udarbejdet en indledende arbejdsplan, mens den indledende arbejdsplan i 18 % af det samlede antal sager også blev ajourført (mod 5,77 % i 2024). Forbedringen hænger sammen med en indledning af størstedelen af de analyserede undersøgelser (90 % af sagerne), efter at retningslinjerne vedrørende undersøgelsesprocedurerne var blevet revideret i oktober 2021 ([64]). Udvalget gentager sit synspunkt om, at en konsekvent tilgang er til gavn for OLAF's aktiviteter ([65]). Når der udarbejdes arbejdsplaner ved indledningen af en undersøgelse, og de ajourføres, når det er nødvendigt, får OLAF's ledelse et konkret redskab til at overvåge undersøgelsernes varighed og forløb og gøre bedst mulig brug af sine personaleressourcer. Udvalget har tillid til, at artikel 33, stk. 1 og 2, i de nyligt vedtagne retningslinjer vedrørende undersøgelsesprocedurerne fremover vil blive anvendt konsekvent.

69. Udvalgets analyse viste også en vis grad af uensartethed i tildelingen af operationel prioritet til sager. Kun fem undersøgelser, der oversteg 36 måneder ([66]), blev udtrykkeligt prioriteret. Analysen viste imidlertid også, at selv om 22 sager ikke udtrykkeligt blev givet operationel prioritet, blev de afsluttet kort tid efter, at de havde varet mere end 36 måneder. Udvalget understreger betydningen af at registrere afgørelser om at give forrang til en undersøgelse i sagsmapperne samt dokumentere eventuelle efterfølgende ændringer af sådanne afgørelser.

70. Udvalgets analyse af sager, der løber over mere end 36 måneder i 2025, kastede lys over en række konstateringer. For det første var der et fald i disse sager i forhold til 2024 (33 sager ud af 327 i 2025 (10 %) mod 44 sager ud af 333 i 2024 (13 %)), som vist i figur 2, hvilket er en positiv udvikling. For det andet fremhævede analysen også, at de fleste undersøgelser blev fremskyndet efter at have nået 36 måneders varighed, hvilket resulterede i, at de fleste sager blev afsluttet efter mellem 36 og 42 måneder.

([60]) Se de synspunkter og tilknyttede forslag, der er fremsat i udvalgets udtalelse nr. 1/2026, afsnit 3.2.3.
([61]) Artikel 33, stk. 1, første led, i retningslinjerne vedrørende undersøgelsesprocedurerne.
([62]) Artikel 33, stk. 2, i retningslinjerne vedrørende undersøgelsesprocedurerne.
([63]) Artikel 33, stk. 3, i retningslinjerne vedrørende undersøgelsesprocedurerne.
([64]) Kravet om at udarbejde en arbejdsplan blev indført i de retningslinjer vedrørende undersøgelsesprocedurerne, der blev godkendt i oktober 2021. De nyligt godkendte retningslinjer vedrørende undersøgelsesprocedurerne, som trådte i kraft den 1. januar 2026, kræver nu også en ajourføring af arbejdsplanerne.
([65]) Udvalgets udtalelse nr. 5/2021, henstilling 3.
([66]) [Fortroligt].

71. Udvalget bemærkede også, at ud af de 22 afsluttede sager var 16 ved udgangen af december 2025 blevet afsluttet med henstillinger ([67]) (14 finansielle henstillinger, én disciplinær henstilling, to retslige henstillinger og seks administrative henstillinger), fem var blevet afsluttet uden henstillinger ([68]), og én var blevet indstillet som følge af indledningen af en EPPO-efterforskning vedrørende de samme faktiske omstændigheder ([69]).

72. Afslutningsvis fandt udvalget, hvad angår undersøgelsernes kontinuitet, at varigheden og de konstaterede perioder med inaktivitet faktisk var berettigede i størstedelen af sagerne. Efter udvalgets opfattelse er det kun et meget begrænset antal af de analyserede sager ([70]), der giver anledning til bekymring over deres varigheds forholdsmæssighed. Udvalget mener, at OLAF's undersøgelser i disse sager ikke blev gennemført kontinuerligt, og at afbrydelserne ikke var berettigede. I lyset af ovenstående betragtninger understreger udvalget betydningen af at begrænse undersøgelsesafbrydelser til et minimum. Det understreger ligeledes nødvendigheden af klart at begrunde sådanne perioder med inaktivitet i sagsmapperne.

2.6. *Overvågning af OLAF's gennemførelse af Overvågningsudvalgets henstillinger*

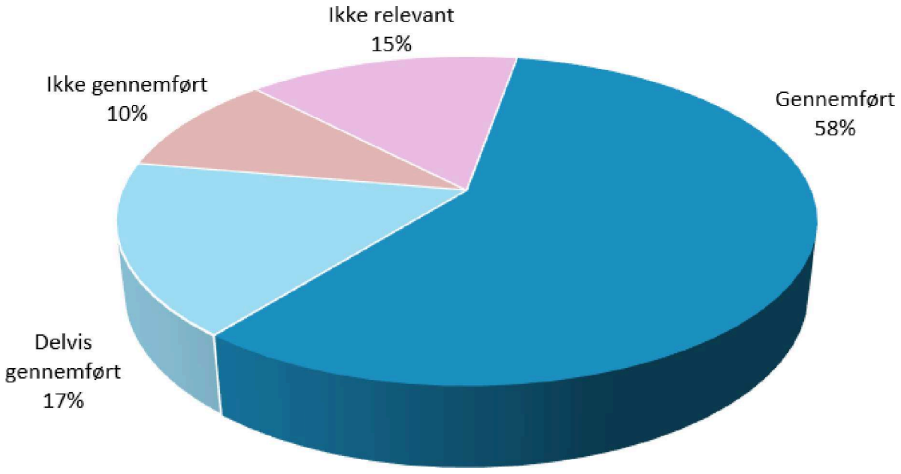
73. I løbet af rapporteringsperioden foretog udvalget en indgående vurdering af gennemførelsen af de henstillinger, der blev rettet til OLAF i sine udtalelser i perioden 2021-2024.

74. Udvalget foretog sin vurdering under hensyntagen til OLAF's holdning, således som den blev fremlagt i OLAF's årsrapport om gennemførelsen af henstillinger, og ved nøje at gennemgå de konkrete foranstaltninger, der var truffet med henblik på at gennemføre henstillingerne. Udvalget analyserede både substansen i og den praktiske indvirkning af OLAF's tiltag og anmodede, hvor det var nødvendigt, om yderligere præciseringer samt supplerende dokumentation og bevismateriale for at sikre en omfattende og objektiv vurdering af gennemførelsesgraden.

75. Udvalget vurderede gennemførelsesgraden af i alt 71 henstillinger som fremsat i sine udtalelser mellem 2021 og 2024. Det fandt, at 41 var blevet gennemført, 12 var blevet delvist gennemført, og syv var ikke blevet gennemført, mens 11 ikke længere var relevante i den aktuelle sammenhæng. Procenttallene fremgår af figur 3 nedenfor.

Figur 3

Vurdering af OLAF's gennemførelse af Overvågningsudvalgets henstillinger

([67]) [Fortroligt].
([68]) [Fortroligt].
([69]) [Fortroligt].
([70]) [Fortroligt].

76. Omkring 70 % af de henstillinger, der var omfattet af denne overvågning, vedrørte eventuelle ændringer i retningslinjerne vedrørende undersøgelsesprocedurerne. Sådanne henstillinger blev fremsat i forskellige udtalelser, navnlig i Overvågningsudvalgets udtalelse nr. 3/2024, hvori udvalget fremsatte bemærkninger til det endelige udkast til nye retningslinjer vedrørende undersøgelsesprocedurerne, som det var hensigten at vedtage kort derefter.

77. Retningslinjerne vedrørende undersøgelsesprocedurerne udgør et centralt proceduremæssigt instrument i OLAF's undersøgelsesramme. De giver efterforskerne klar, omfattende og operationel vejledning og sikrer ensartethed, retssikkerhed og proceduremæssig sammenhæng i gennemførelsen af undersøgelser. Den seneste revision havde to hovedformål: i) at ajourføre visse bestemmelser for at sikre fuld overensstemmelse med den gældende retlige ramme og relevant retspraksis og ii) i størst muligt omfang at samle de forskellige interne procedureregler i ét sammenhængende dokument og dermed afhjælpe den fragmentering, der følger af sameksistensen af flere interne instrukser og retningslinjer.

78. Udvalget hilste derfor vedtagelsen af de reviderede retningslinjer velkommen – trods forsinkelsen i færdiggørelsen heraf i forhold til den oprindeligt planlagte tidsplan. Den endelige udgave af de nye retningslinjer vedrørende undersøgelsesprocedurerne blev formelt vedtaget den 11. november 2025 og trådte i kraft den 1. januar 2026, hvilket udgjorde et vigtigt skridt hen imod større proceduremæssig klarhed og institutionel sammenhæng.

79. Efter vedtagelsen kunne udvalget vurdere, i hvilket omfang dets henstillinger var blevet afspejlet i de nye retningslinjer vedrørende undersøgelsesprocedurerne. Analysen af den endelige tekst tyder på, at der er gjort væsentlige fremskridt med hensyn til at imødekomme et betydeligt antal af udvalgets henstillinger. Visse aspekter blev imidlertid enten kun delvist gennemført eller ikke indarbejdet på den måde, som udvalget havde anbefalet. På baggrund af disse udestående spørgsmål og deres betydning for at sikre fuld proceduremæssig robusthed og overholdelse af den gældende retlige ramme vil udvalget fortsat nøje overvåge de nedenfor anførte hovedpunkter under udøvelsen af sit tilsynsmandat.

80. **Undersøgelsernes varighed.** I de seneste år har udvalget fremsat flere henstillinger med henblik på at styrke OLAF's kapacitet til at forvalte undersøgelsernes varighed effektivt. Som det fremgår ovenfor, finder udvalget, at visse aspekter trods de fremskridt, der er gjort, fortsat er afgørende for at sikre, at undersøgelser skrider frem uden unødigt ophold. Udvalget gentager navnlig følgende: i) behovet for at forebygge perioder med inaktivitet på mere end tre måneder og under alle omstændigheder sikre, at sådanne perioder behørigt registreres og behørigt begrundes i sagsstyringssystemet, ii) vigtigheden af at sikre, at de udtalelser fra evalueringsteamet, der afgives inden afslutningen af en OLAF-undersøgelse, indeholder en omfattende og velbegrundet vurdering af undersøgelsens kontinuitet, herunder betragtninger vedrørende varigheden, og iii) muligheden for at indføre en særlig procedure for den systematiske gennemgang af sager, der varer mere end 24 måneder, kombineret med en klar prioritering af sager, der varer mere end 36 måneder, som en effektiv mekanisme til at nedbringe undersøgelsernes samlede varighed.

81. ***Ændringer i undersøgelsernes omfang.*** Udvalget bemærker, at de nye retningslinjer vedrørende undersøgelsesprocedurerne ikke omhandler muligheden for at begrænse omfanget af en undersøgelse, hvad enten det skyldes manglende kompetence eller andre grunde. Selv om udvalget anerkender, at tilfælde, hvor det oprindelige omfang af en undersøgelse indskrænkes eller korrigeres, anses for exceptionelle, fremhæver det, at sådanne tilfælde har forekommet i praksis. Manglen på vejledning skaber usikkerhed om, hvordan lignende situationer bør håndteres, hvis de opstår igen i fremtiden. Af denne grund finder udvalget, at sådanne situationer – selv om de forekommer sjældent – bør være udtrykkeligt omhandlet, om ikke i retningslinjerne vedrørende undersøgelsesprocedurerne så i særskilte instrukser, for at sikre behørig vejledning for efterforskerne, retssikkerhed og gennemsigtighed.

82. **Gensidig indberetning af sager mellem OLAF og EPPO**. Udvalget har siden EPPO's oprettelse rettet særlig opmærksomhed mod samarbejdet mellem OLAF og EPPO, således som det fremgår af Overvågningsudvalgets udtalelse nr. 2/2021 om samarbejdsordningerne mellem OLAF og EPPO og efterfølgende overvågningsøvelser ([71]). Det praktiske samspil og samarbejde mellem de to kontorer er afgørende for den korrekte gennemførelse af

([71]) Se udtalelse nr. 1/2024 om OLAF's og EPPO's supplerende undersøgelser og den tilhørende opfølgning i Overvågningsudvalgets årsrapport for 2024, se også udvalgets udtalelse om OLAF's indberetningspligt til EPPO, som forventes offentliggjort i første halvår af 2026.

forpligtelserne med hensyn til gensidig indberetning. Derfor finder udvalget, at samarbejdsordningerne bør indeholde mere vejledning om de omstændigheder, hvorunder sager overføres, og om, hvordan dette skal ske. Samtidig anerkender udvalget, at der forventes vigtige udviklinger som led i revisionen af strukturen til bekæmpelse af svig, hvilket vil få indvirkning på den måde, de to organer samarbejder på. Udvalget vil fortsat overvåge dette voksende problem og – inden for rammerne af sit mandat – bidrage til at sikre et gnidningsløst samarbejde.

2.7. *Overvågning af behandlingen af individuelle klager indgivet til OLAF*

83. Som hvert år modtog udvalget i 2025 to gange om året rapporter og relevante dokumenter om individuelle klager, som var blevet behandlet af OLAF. OLAF's generaldirektør underrettede udvalget om, at OLAF i alt havde behandlet otte klager. Generaldirektøren gav også en oversigt over de klager, der blev behandlet af Den Europæiske Ombudsmand. OLAF gav automatisk adgang til de tilsvarende sager i sagsstyringssystemet, som indeholder alle relevante dokumenter og oplysninger ([72]).

84. Udvalget fokuserede på de fem klager, som OLAF færdigbehandlede i 2025 (de resterende tre blev besvaret af OLAF i 2026).

85. Alle de analyserede klager var indgivet af EU-ansatte. I henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90a ([73]) kan EU-tjenestemænd og andre ansatte indgive ansøgninger til OLAF's generaldirektør vedrørende deres rettigheder, og hvordan de behandles i forbindelse med undersøgelser, der foretages af OLAF. De kan også indgive klager over en retsakt, der går dem imod, i forbindelse med OLAF's undersøgelser.

86. Overvågningsudvalget bemærker, at fire klager blev indgivet af informanter, der anfægtede OLAF's afgørelse om at afvise udvælgelsessagen og dermed ikke indlede en undersøgelse.

87. En klage vedrørte en anmodning om erstatning for materiel og ikkemateriel skade i henhold til artikel 90a i tjenestemandsvedtægten fremsat af en berørt person i en afsluttet undersøgelse, som gjorde gældende, at OLAF's undersøgelse var ulovlig.

88. Udvalget bemærker, at OLAF i samtlige ovennævnte klager gav en tilstrækkelig begrundelse til klagerne og handlede i overensstemmelse med sin forpligtelse i henhold til artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, nemlig forpligtelsen »for forvaltningen til at begrunde sine beslutninger«.

3. **Samarbejde**

3.1. *Samarbejde med OLAF*

89. I 2025 konsoliderede udvalget sit frugtbare samarbejde med OLAF ved at opretholde en åben og meningsfuld dialog med OLAF's generaldirektør og hans team og, efter udløbet af dennes mandatperiode, med den fungerende generaldirektør og hendes team.

90. Udvalget fortsatte sin praksis med at invitere OLAF's generaldirektør og dennes medarbejdere til sine månedlige møder for at drøfte og blive informeret om alle spørgsmål af relevans for udvalgets og OLAF's arbejde. Udvalgets medlemmer og sekretariatet afholdt også formelle og uformelle møder med OLAF's ledelse og medarbejdere som led i forberedelsen af udvalgets arbejde.

([72]) I henhold til artikel 6, stk. 2, i samarbejdsordningerne mellem OLAF og Overvågningsudvalget.

([73]) Forordning nr. 31 (EØF), 11 (EURATOM), om vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab, som findes på: EUR-Lex – 01962R0031-20140501 – DA – EUR-Lex.

91. Udvalget modtog følgende rapporter fra OLAF i overensstemmelse med OLAF-forordningen og den etablerede arbejdspraksis: i) rapporter om undersøgelser, der varede mere end 12 måneder, ii) rapporter, hvor der ikke var blevet fulgt op på henstillinger afgivet af OLAF efter den 1. oktober 2013, og for hvilke OLAF modtog svar fra de berørte myndigheder i den årlige overvågningsøvelse i 2024, iii) rapporter om klager indgivet til OLAF om processuelle garantier i forbindelse med igangværende OLAF-undersøgelser, iv) rapporter om sager, hvorom der var blevet sendt oplysninger til nationale retsmyndigheder, v) en rapport om udsættelser i henhold til artikel 4, stk. 6, i OLAF-forordningen, vi) en rapport om OLAF's gennemførelse af Overvågningsudvalgets henstillinger i 2024 og vii) en rapport om sager, hvor ingen undersøgelse er indledt, og om afviste sager.

3.2. *Forbindelser med interessenter*

92. Udvalget står til ansvar for de institutioner, der udnævner dets medlemmer, og det er også en dialogpartner for EU-institutionerne. Det aflægger rapport til EU-institutionerne om sine aktiviteter. Det kan afgive udtalelser på deres anmodning. Det udarbejder rapporter om anliggender i forbindelse med undersøgelser og udveksler synspunkter med dem på politisk plan ([74]).

93. Udvalget er af den opfattelse, at det er vigtigt at opretholde en regelmæssig kontakt med EU-institutionerne og OLAF's partnere og interessenter for at forbedre informationsstrømmen og indhente feedback om OLAF's resultater. Dette var særlig vigtigt i rapporteringsåret, hvor arbejdet med evalueringen af OLAF-forordningen var i gang, og revisionen af strukturen til bekæmpelse af svig blev iværksat.

94. Udvalget og dets sekretariat har været i kontakt med: i) Rådets arbejdsgruppe vedrørende bekæmpelse af svig (forelæggelse af årsrapporten for 2024 af formanden den 18. juni 2025), ii) Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg »CONT« (forelæggelse af udvalgets årsrapport for 2024 af formanden den 16. oktober 2025) og iii) kommissæren med ansvar for budget, bekæmpelse af svig og offentlig forvaltning, Piotr Serafin (som deltog i udvalgets plenarmøde den 16. september 2025).

95. Udvalget deltog også i den årlige interinstitutionelle udveksling af synspunkter om OLAF, der fandt sted den 3. november 2025, som blev afholdt af det danske formandskab for Rådet, og som fokuserede på revisionen af strukturen til bekæmpelse af svig. Udvalget bekræftede på ny sin urokkelige støtte til OLAF's rolle som et uafhængigt undersøgelsesorgan med en central position i EU's struktur til bekæmpelse af svig. Efter udvalgets opfattelse bør der etableres nogle centrale forudsætninger, for at OLAF fuldt ud kan opfylde sin mission, med kontinuitet, uafhængighed og opretholdelsen af dets operationelle mandat som bærende søjler.

96. For det første fremhævede udvalget, at OLAF bør styrke de interne kontrolforanstaltninger for at forkorte undersøgelsernes varighed og sikre, at der foretages en strategisk prioritering af interventionerne. For det andet bør OLAF råde over alle de nødvendige midler (personaleressourcer, finansiering og teknologi) til at reagere på stadig mere komplekse og hurtigt udviklende svigmetoder. For det tredje pegede udvalget i et mere langsigtet perspektiv på flere områder, som fortjener nøje overvejelse, og som vil kunne indgå i den kommende revision af OLAF-forordningen ([75]). Det er nødvendigt med visse målrettede ændringer af OLAF-forordningen for at forbedre klarheden og den interne sammenhæng og i sidste ende styrke dens anvendelse og indvirkning. Endelig bør der også tages behørigt hensyn til udfordringer, der rækker ud over selve OLAF-forordningen og vedrører den bredere struktur til bekæmpelse af svig. Eksempelvis afhænger håndhævelsen af OLAF's konklusioner af andre organer og kompetente myndigheder, hvilket undertiden fører til langvarige og usikre procedurer. I den forbindelse kunne det overvejes at genoverveje den retlige status af OLAF's henstillinger eller styrke de kompetente myndigheders ansvarlighed med hensyn til opfølgningen herpå.

([74]) Artikel 15, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013: »Overvågningsudvalget sender udtalelser, herunder om nødvendigt henstillinger, til generaldirektøren om bl.a. de ressourcer, der er behov for til udførelsen af kontorets undersøgelsesfunktion, kontorets prioritering af undersøgelser og undersøgelsernes varighed. Det kan afgive udtalelserne på eget initiativ, på generaldirektørens anmodning eller efter at **anmodning fra en institution, et organ, et kontor eller et agentur,** uden at det dog griber ind i gennemførelsen af igangværende undersøgelser. […] Institutionen, organet, kontoret eller agenturet får en kopi af udtalelser afgivet i henhold til tredje afsnit«.

([75]) Disse præsenteres udførligt i Overvågningsudvalgets udtalelse nr. 1/2026, *Ledsagedokument til Kommissionens evalueringsrapport om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013*, og er ovenfor sammenfattet i afsnit »2.3 Udkast til udtalelse, der ledsager Kommissionens evalueringsrapport om OLAF-forordningen«.

97. Udvalget deltog desuden i gennemførelsesdialogen om revisionen af strukturen til bekæmpelse af svig med kommissær Serafin den 10. november 2025.

4. **Administration og ressourcer**

4.1. ***Overvågningsudvalgets arbejdsmetoder***

98. Mellem januar og december 2025 afholdt udvalget 11 plenarmøder, enten i hybridformat eller fysisk. For hvert større emne, som udvalget behandlede, udpegede det en ordfører. Ordførerne samarbejdede med sekretariatet om at udarbejde udkast til rapporter til drøftelse på plenarmøderne. De afholdt også uformelle og formelle møder med relevante OLAF-medarbejdere og sekretariatet om udarbejdelsen af udtalelser. Formanden, ordførerne og sekretariatets medlemmer mødtes også regelmæssigt for at behandle specifikke spørgsmål.

99. I løbet af 2025 kom udvalget igen op på fem medlemmer.

100. Efter Thierry Cretins fratræden i juli 2024 blev et andet medlem udnævnt fra reservelisten i afgørelsen om udnævnelse af medlemmerne af OLAF's Overvågningsudvalg ([76]). Dette medlem fratrådte kort efter, hvilket førte til udnævnelsen af Andrei-Atila-Luca Chendi den 1. oktober 2025.

101. Efter Teresa Anjinhos fratræden i februar 2025 blev Maria Stylianidi udnævnt den 6. maj 2025.

4.2. ***Sekretariatet***

102. I 2025 fortsatte sekretariatet med at bistå udvalgets medlemmer med at udføre deres opgaver for derved at styrke OLAF's uafhængighed. Udvalget minder, som i den foregående rapport ([77]), om betydningen af, at sekretariatet har tilstrækkelige ressourcer til at støtte både Overvågningsudvalget og den kontrolansvarlige for processuelle garantier og til at bevare den nødvendige adskillelse af opgaverne mellem de to organer.

103. I denne forbindelse hilste udvalget det velkommen, at sekretariatet i 2025 fik to yderligere juridiske medarbejdere.

104. Samtidig fratrådte sekretariatschefen i februar 2025, hvilket medførte, at det højest rangerende tilbageværende medlem af sekretariatet fra marts 2025 overtog funktionen som fungerende sekretariatschef. Rekrutteringsprocessen for en ny sekretariatschef blev afsluttet i begyndelsen af 2026, og udnævnelsen af en ny sekretariatschef var planlagt til den 1. april 2026.

105. Efter en administrativ assistents fratræden blev der også iværksat en ansættelsesprocedure for en administrativ assistent.

106. Udvalget var involveret i alle ansættelsesprocedurer i overensstemmelse med de gældende regler. Tjenestemænd, der er tilknyttet sekretariatet, må aldrig søge eller modtage instrukser om udøvelsen af udvalgets overvågningsfunktioner fra nogen regering eller nogen institution, noget organ, kontor eller agentur. Udvalgets deltagelse i disse ansættelsesprocedurer sikrer, at udvælgelsesprocessen er uafhængig.

107. Ligesom resten af Kommissionen fortsatte sekretariatet i løbet af året med at udføre sine aktiviteter i hybrid form, idet det kombinerede fysiske møder og onlinemøder og gennemførte arbejdsprogrammet som aftalt med udvalget.

([76]) Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2022/521 af 28. marts 2022 om udnævnelse af medlemmerne af Overvågningsudvalget for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

([77]) Udvalgets årsrapport 2024, punkt 114.

108. Sekretariatet er fortsat administrativt tilknyttet (siden marts 2017) til Kommissionens Kontor for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder (»PMO«), selv om det ligger i en særskilt sikkerhedszone i OLAF's lokaler. Udvalget har ved mange lejligheder tidligere – senest i sin udtalelse nr. 1/2026 – udtrykt tvivl om, hvorvidt dets sekretariats tilknytning til PMO er det mest hensigtsmæssige rent organisatorisk.

4.3. *Budgetspørgsmål*

109. Udvalgets budget for 2025 var på 200 000 EUR. En del af året var udvalget ikke fuldt besat, hvorfor det faktisk beløb, der blev udbetalt ved udgangen af 2025, var på 139 982,39 EUR, hvilket svarer til ca. 70 % af det samlede beløb.

110. Den udgiftsansvarlige anvisningsberettigede, som er bemyndiget ved subdelegation, er direktøren for PMO.